Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	PN-22C/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2521201328
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2025:2521201328.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobkýň: 1. A. B., C. B., nar. XX.X.XXXX, a 2. B. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe trvale bytom D. E. XXX/XX, F., obe žalobkyne zastúpené splnomocneným zástupcom: Slovenské národné stredisko pre ľudské práva, so sídlom Laurinská 18, Bratislava, IČO: 30807549, proti žalovanému: ŠPORTOVÉ KLUBY BLAVA 1928, občianske združenie so sídlom Nová 340/1, Jaslovské Bohunice, IČO: 42297869, o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, takto

r o z h o d o l :

I. U r č u j e, že žalovaný porušil zákaz diskriminácie vo vzťahu k žalobkyniam A. B. a B. B..

II. Žalovaný je p o v i n n ý ospravedlniť sa žalobkyniam zverejnením písomného ospravedlnenia na jeho webových stránkach, v prvom článku, v znení:

„ŠPORTOVÉ KLUBY BLAVA 1928 sa týmto verejne ospravedlňujú A. B. a B. B. za ich diskrimináciu.“,

do troch pracovných dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý oznam je žalovaný povinný zverejniť po dobu jedného roka typom a veľkosťou písma, príznačným pre zverejňovanie informácií na jeho webových stránkach.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1. rade náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú jej spôsobil porušením zákazu diskriminácie, vo výške 500,- eur, na účet číslo: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú jej spôsobil porušením zákazu diskriminácie, vo výške 500,- eur, na účet číslo: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. P r i z n á v a žalobkyni v 1. rade nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

VI. P r i z n á v a žalobkyni v 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 14.7.2021, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 15.7.2021, sa domáhali žalobkyne v 1. a v 2. rade vydania rozsudku, ktorým by súd 1.) určil, že žalovaný porušil zákaz diskriminácie vo vzťahu k žalobkyniam A. B. a B. B.; 2.) uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobkyniam zverejnením písomného ospravedlnenia na jeho webových stránkach, v prvom článku, v znení: „ŠPORTOVÉ KLUBY BLAVA 1928 sa týmto verejne ospravedlňujú A. B. a B. B. za ich diskrimináciu.“, ktorý oznam je žalovaný povinný zverejniť po dobu jedného roka typom a veľkosťou

písma, príznačným pre zverejňovanie informácií na jeho webových stránkach; 3./ uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyniam v 1. a v 2. rade náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú im spôsobil porušením zákazu diskriminácie, každej vo výške po 500,- eur, na účet číslo: G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Súčasne žiadali priznať náhradu trov konania. Veci bola pridelená spisová značka 22C/36/2021.

2. Žalobný nárok odvodzovali žalobkyne od svojho členstva v tenisovom klube žalovaného v rokoch 2016 až 2020, od diskriminačného zvýšenia poplatkov za tenisové tréningy členov tenisového klubu žalovaného z dôvodu odlišného trvalého pobytu alebo statusu žiaka materskej alebo základnej školy v inej obci/meste, a od znemožnenia žalobkyniam zo strany žalovaného po dobu celej sezóny prestúpiť do iného tenisového klubu na žiadosť žalobkýň potom, čo žalovaný od nich a ešte od jedného ďalšieho člena klubu požadoval o 100 % vyššie poplatky za rovnaké tenisové tréningy než od ostatných svojich členov. Žalobkyne uviedli, že sú tenistkami, registrovanými v Slovenskom tenisovom zväze (ďalej aj ako len „STZ"), ktoré od roku 2016 boli členkami žalovaného, konkrétne tenisového klubu žalovaného. Tenisový klub je kolektívnym členom žalovaného bez právnej subjektivity podľa čl. 3 stanov žalovaného. Za tréningový proces uhrádzali žalobkyne žalovanému poplatky určené rozhodnutím výkonného výboru športového tenisového klubu žalovaného (ďalej aj ako len „výkonný výbor"). Do 30.9.2019 bola výška poplatkov určená rovnako pre všetkých členov žalovaného, bez ohľadu na ich vek, trvalý pobyt alebo miesto navštevovanej školy. Dňa 6.10.2019 oznámili členovia výkonného výboru žalobkyniam, že došlo k zmene poplatkov za tréningy, že hráčom, ktorí nemajú trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice, a ani nie sú žiakmi Základnej školy s materskou školou Jaslovské Bohunice (ďalej aj ako len „ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice"), bude od 1.10.2019 účtovaná cena 5,- eur za hodinu tréningu. Na uvedené zvýšenie zareagovala matka žalobkýň, že predstavujú záťaž pre ich rodinný rozpočet, že musia vzniknutú situáciu zvážiť, a že zatiaľ nebudú pokračovať žalobkyne v tréningoch. Dňa 10.10.2019 sa konalo stretnutie rodičov členov žalovaného so zástupcami výkonného výboru, kde členka výkonného výboru H. C. oznámila rodičom členov žalovaného zmeny vo výške poplatkov za tenisové tréningy. Dňa 15.10.2019 výkonný výbor opätovne oznámil žalobkyniam emailom, že tým členom, ktorí majú trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice alebo navštevujú materskú školu, resp. základnú školu v obci Jaslovské Bohunice, bude za prvé 3 hodiny tenisového tréningu účtovaný poplatok vo výške 2,50 eura, a následne každá ďalšia hodina tréningu bude spoplatnená sumou 3 eurá. Ostatným členom žalovaného boli tenisové tréningy spoplatnené sumou 5,- eur za hodinu. Žalobkyne v ten istý deň, t. j. 15.10.2019, oznámili členkám výkonného výboru tenisového športového klubu žalovaného, že rozhodnutie o rozdielnej výške poplatkov za tenisové tréningy považujú za diskriminačné. V tenisových tréningoch už ďalej nepokračovali. Žalobkyne sa rozhodli prestúpiť do iného tenisového klubu, čo bolo možné podľa čl. 5 Prestupového poriadku STZ v období od 15.10. do 5.11., s čím žalovaný nesúhlasil, keďže možnosť nesúhlasu/zamietnutia prestupu hráča materským klubom podľa Prestupového poriadku STZ je dovolená, čo však predstavuje skôr neobvyklý postup. K prestupu žalobkýň napokon došlo až v ďalšom prestupovom období. Žalobkyne požiadali žalovaného dňa 18.11.2019 o rozumné a objektívne odôvodnenie stanovenia rozdielnych poplatkov podľa kritérií trvalého pobytu v obci Jaslovské Bohunice, resp. navštevovania materskej školy alebo základnej školy v obci Jaslovské Bohunice, na čo zareagoval žalovaný dňa 27.11.2019 tým, že obec Jaslovské Bohunice podporuje rozvoj športu u detí a mládeže s trvalým pobytom v Jaslovských Bohuniciach a u tých, ktorí navštevujú ZŠ s MŠ v Jaslovských Bohuniciach, že obec Jaslovské Bohunice poskytuje za tým účelom žalovanému finančné dotácie, a z tohto dôvodu majú byť poplatky za tréningový proces rozdielne u hráčov, ktorí nemajú trvalý pobyt v Jaslovských Bohuniciach alebo nenavštevujú, ani nenavštevovali ZŠ s MŠ v Jaslovských Bohuniciach. Ďalej žalobkyne uviedli, že podľa čl. 3 všeobecne záväzného nariadenia (ďalej aj ako len „VZN") obce Jaslovské Bohunice č. 36/2006 o podmienkach a postupe pri poskytovaní dotácií z rozpočtu obce Jaslovské Bohunice, obec Jaslovské Bohunice môže zo svojho rozpočtu poskytovať dotácie právnickým osobám, ktoré majú sídlo na území obce alebo vykonávajú činnosť na území obce alebo poskytujú služby obyvateľom obce na podporu všeobecne prospešných služieb, vrátane rozvoja telesnej kultúry. Podľa zmluvy o poskytnutí dotácie medzi obcou Jaslovské Bohunice a žalovaným na rok 2020, v zmysle jej dodatku, poskytla obec žalovanému finančnú dotáciu vo výške 153.550,- eur.

3. Žalobkyne ďalej uviedli v žalobe, že zákaz diskriminácie sa vzťahuje aj pre oblasť poskytovania služieb. Podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj ako len „SD EÚ") služba musí predstavovať hospodársku činnosť, tzn. musí byť poskytovaná za odplatu. Esenciálnym definičným znakom zákazu diskriminácie v oblasti poskytovania služieb je ich odplatnosť. Hospodárska povaha činnosti nezávisí od právnej formy poskytovateľa služby podľa vnútroštátneho práva (rozsudok SD

EÚ v spojenej veci C-51/96 a C- 91/97 Deliégea Pacqué zo dňa 11.4.2020, bod 46). Hospodárenie žalovaného upravuje čl. 12 stanov žalovaného, podľa ktorého ustanovenia, zdrojmi finančných prostriedkov budú aj odplaty za poskytnuté služby. Poskytovanie odplatnej služby tenisových tréningov tak možno dôvodne ponímať v kontexte oblasti, pre ktorú platí zákaz diskriminácie. Ďalším definičným znakom zákazu diskriminácie je chránený dôvod, čiže motív zakázaného nerovnakého zaobchádzania. Žalobkyne boli žalovaným znevýhodnené z dôvodu ich trvalého pobytu a absentujúceho statusu žiaka, žiačky školy so sídlom v obci Jaslovské Bohunice. Antidiskriminačný zákon explicitne nezakazuje menej priaznivé zaobchádzanie založené na uvedených dôvodoch. Avšak zákonom upravený výpočet chránených dôvodov je len demonštratívny. Zákonodarca zakazuje menej priaznivé zaobchádzanie z dôvodu na prvý pohľad bezobsažného kritéria iného postavenia dotknutej osoby, resp. skupiny dotknutých osôb. Zakázané menej priaznivé zaobchádzanie podľa antidiskriminačného zákona nemusí mať výlučne pôvod iba v osobnostných či nemenných charakteristických črtách dotknutej osoby. Zákaz menej priaznivého zaobchádzania platí aj vtedy, ak je takéto zaobchádzanie založené na mennom či v priebehu života dotknutej osoby nadobudnutom kritériu. V tejto súvislosti odkázali žalobkyne na rozsudok NSSR sp. zn. 3Svzn/1/2010, v ktorom NSSR podradil menej priaznivé zaobchádzanie z dôvodu trvalého pobytu pod zákaz diskriminácie z dôvodu iného postavenia. Vzhľadom k uvedenému boli žalobkyne v inom postavení, na základe čoho s nimi žalovaný nesmel zaobchádzať menej priaznivo. Určenie rozdielnych poplatkov za tenisové tréningy predstavuje priamu diskrimináciu podľa § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona, pretože ide konanie žalovaného, v rámci ktorého zaobchádza so žalobkyňami menej priaznivo, než zaobchádzal s členmi žalovaného s trvalým pobytom v obci Jaslovské Bohunice, resp. so statusom žiačky, resp. žiaka školy so sídlom v uvedenej obci.

4. Žalobkyne ďalej poukázali na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj ako len „ESĽP“) v prípade A. A. v. Russia č.14431/06, podľa ktorého, aby rozdielne zaobchádzanie z hľadiska trvalého pobytu bolo prípustné, musí mať objektívne a rozumné ospravedlnenie. Musí sledovať legitímny cieľ a súčasne musí existovať rozumný vzťah proporcionality medzi použitým prostriedkom a cieľom. Dosiahnutie kritérií proporcionality vo vzťahu k cieľu je nutné. Diskriminácia je také rozdielne zaobchádzanie, kde neexistuje primeraný vzťah proporcionality medzi použitím prostriedkom a cieľom, ktorý sa má ním dosiahnuť.

5. Žalobkyne v žalobe poznamenali, že úloha obce starať sa o všestranný rozvoj svojho územia a o potreby svojich obyvateľov, realizovaná formou finančných dotácii žalovanému je legitímnym cieľom. Žalobkyne však namietali, že zvýšenie poplatkov za tenisové tréningy podľa trvalého pobytu sa vzťahovalo na minimálny počet hráčov (okrem nich ešte na jedného z hráča), a teda obci či žalovanému takéto zvýšenie poplatkov prakticky neprinieslo podstatný finančný benefit. Na druhej strane, vytvorilo pre žalobkyne neprijateľnú prekážku pre pokračovanie v tenisovom tréningu, a teda išlo o rozdielne zaobchádzanie, kde neexistovala primeraná proporcionalita medzi použitým prostriedkom, vytvárajúcim nerovnosť, a cieľom, ktorý mal byť ním dosiahnutý. Preto žalobkyne označili takéto rozdielne zvýšenie poplatkov za tenisové tréningy za diskrimináciu, a domáhali sa ochrany pred ňou. Záverom žalobkyne uviedli, že od začiatku komunikovali žalovanému, že rozhodnutie členov výkonného výboru tenisového športového klubu žalovaného o zmene výšky poplatkov vnímali ako diskriminačné, napriek tomu sa nepodarilo žalobkyniam dosiahnuť nápravu, ani uzatvoriť dohodu o urovnaní antidiskriminačného sporu. Následkom pretrvávajúceho protiprávneho stavu bolo rozhodnutie žalobkýň ukončiť členstvo u žalovaného, s ktorým ukončením žalovaný nesúhlasil, ktorým rozhodnutím žalovaného sa cítili byť žalobkyne dotknuté a ponížené, pričom stanovenie rozdielu poplatkov vo výške 50 % považovali za zjavne neprimerané. V kolektíve členov tenisového športového klubu žalovaného sa vnímali žalobkyne ako menejcenné a neželané. Uvedené rozhodnutie žalovaného ich demotivovalo v ich ďalšej športovej kariére a v prístupe k tenisu. Predžalobnou výzvou zo dňa 30.7.2020 požiadali žalobkyne žalovaného o zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, na ktorú zareagoval žalovaný žiadosťou o vysvetlenie, spresnenie a riadne zdôvodnenie uplatneného nároku. Dňa 9.11.2020 zaslali žalobkyne žalovanému návrh dohody o mimosúdnom urovnaní antidiskriminačného sporu, na ktorý zareagoval žalovaný dňa 7.12.2020 odpoveďou, že nárok žalobkýň považuje za nepodložený, nemajúci základ v platnej právnej úprave a za nepreukázaný, a preto návrh dohody neakceptoval.

6. Žalovaný sa k žalobe vôbec nevyjadril. V priebehu celého sporu bol pasívny.

7. Účinnosťou zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvodmi súdov, v znení neskorších predpisov, bolo zavedené nové usporiadanie súdov,

v dôsledku čoho s účinnosťou od l. júna 2023 došlo k prechodu výkonu súdnictva zo zaniknutého Okresného súdu Piešťany na Okresný súd Trnava ako nástupnícky súd, ktorý vedie predmetný súdny spor pod sp. zn. PN-22C/36/2021.

8. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 16.1.2025, na ktoré sa dostavila iba žalujúca strana. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní vôbec neospravedlnil, ani nepožiadal o jeho odročenie napriek tomu, že bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Súd preto podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších prepisov (ďalej aj ako len „CSP"), vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

9. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to kartami hráča, výpisom zo štatistického registra organizácií, výpisom z registra občianskych združení, stanovami žalovaného, emailovou komunikáciou medzi rodičmi žalobkýň a členkami výkonného výboru tenisového klubu žalovaného, Prestupovým poriadkom STZ, správou o prestupoch v termíne 15.10. -5.11.2020, VZN obce Jaslovské Bohunice č. 36/2006, zmluvou o poskytnutí dotácie, predžalobnou komunikáciou strán sporu, Zásadami financovania a výpočtu finančného príspevku tenisovým klubom STZ od tenisovej sezóny 2021, ako aj vyjadreniami žalujúcej strany, aj ďalším obsahom spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

10. Obe žalobkyne sú tenistkami, registrovanými v STZ ešte z čias, kedy boli neplnoleté. V roku 2016 prestúpili z tenisového klubu Kúpele Piešťany do tenisového klubu žalovaného. V termíne 15.10.2020 - 5.11.2020 bol schválený prestup žalobkýň tak, ako to vyplýva z karty hráča žalobkyne v 1. rade a z karty hráča žalobkyne v 2. rade (č. l. 10 a 12 spisu), a zo správy o prestupoch od 15.10.2020 do 5.11.2020, kedy bolo ohlásených 325 prestupov hráčov v rámci tenisových klubov STZ, z ktorých bolo schválených 260 prestupov, 60 bolo zaevidovaných z dôvodu chýbajúceho súhlasu materského klubu a 5 nebolo prerokovaných z dôvodu úhrady poplatku za prestup po termíne, resp. nedoručených úhrad a/ alebo dokladov o úhrade. Súčasťou správy o prestupoch v termíne 15.10. - 5.11.2020 sú aj schválené prestupy žalobkýň v 1. a v 2. rade pod poradovými číslami 141 a 142, konkrétne prestup od žalovaného ako materského klubu do TK Kúpele Piešťany.

11. Žalovaný je občianskym združením založeným podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, znení neskorších predpisov, ako dobrovoľné športové združenie občanov, a teda má právnu subjektivitu. Žalovaný vznikol zápisom do registra združení, vedeného Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, dňom 6.3.2014. Podľa čl. 3, bod 2 stanov žalovaného (č. l. 14 a 115 spisu), individuálnym členom žalovaného sa môže stať ktorýkoľvek občan SR, ako aj cudzí štátny príslušník s trvalým pobytom na území SR, ktorý súhlasí so stanovami žalovaného. Každý individuálny člen môže byť zároveň členom športového klubu ako kolektívneho člena žalovaného. Podľa čl. 3, body 3 a 4 stanov žalovaného, kolektívnym členom žalovaného sa môže stať športový klub (tvoria ho na základe spoločného záujmu športovci vykonávajúci určitý konkrétny druh športu) bez vlastnej právnej subjektivity, ak takýto športový klub ako celok prejaví záujem o členstvo v žalovanom. Športový klub ako kolektívny člen žalovaného je skupina najmenej troch osôb, ktoré majú záujem vykonávať rovnaký druh športovej činnosti. Športový klub v rámci svojej činnosti sa riadi vlastným štatútom, prijatým všetkými jeho členmi, ktorého štatút musí byť v súlade so stanovami žalovaného. Podľa čl. 12 stanov žalovaného, zdrojmi majetku a finančných prostriedkov žalovaného sú najmä a/ členské príspevky, b/ výnos hospodárenia s vlastným majetkom, najmä nájomné z prenájmu hnuteľného a nehnuteľného majetku a plôch na reklamné účely, c/ výnos marketingových aktivít a z predaja suvenírov, d/ výnos z predaja vstupeniek na športové podujatia, e/ dotácie z rozpočtu verejnej správy a granty, f/ dary a príspevky, g/ iné príjmy (napríklad z podnikateľskej činnosti vykonávanej na základe živnostenského oprávnenia).

12. Emailom zo dňa 6.10.2019 oznámili členky výkonného výboru tenisového klubu žalovaného, I. B. a H. C., matke žalobkýň (H. B.) zmeny v poplatkoch za tenisové tréningy, podľa ktorých, hráčom, ktorí nemajú trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice, a ani nie sú žiakmi ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, bude účtovaná cena 5,- eur/ hodina tréningu od 1.10.2019. Na tento email zareagovala matka žalobkýň ešte v ten istý teň emailovým oznámením, že uvedené zvýšenie poplatkov mimoriadnym spôsobom zaťaží ich rodinný rozpočet, že žalobkyňa v 2. rade sa z uvedeného dôvodu nezúčastní tréningu v deň bezprostredne nasledujúci po tomto oznámení, že rodina potrebuje nejaký čas, aby sa vedela kvalifikovane rozhodnúť, či a akým spôsobom bude pokračovať v tréningovom procese žalobkyňa v 2. rade. Pripomenula, že žalobkyňa v 1. rade nebude trénovať v zime.

13. Výkonný výbor tenisového klubu žalovaného emailom zo dňa 7.9.2019 pozval matku žalobkýň na stretnutie rodičov členov tenisového klubu žalovaného na deň 10.10.2019 za účelom oboznámenia o nevyhnutných zmenách v poplatkoch za tenisové tréningy, o dočasnom režime tréningového procesu a perspektívy do blízkej budúcnosti.

14. Emailom zo dňa 15.10.2019 zaslal výkonný výbor tenisového klubu žalovaného rodičom členov tenisového klubu zhrnutie zo stretnutia s rodičmi členov tenisového klubu, ktoré sa uskutočnilo dňa 10.10.2019. Uviedol, okrem iného, že počet hráčov v tenisovom klube narástol, že sa zvýšia poplatky obci za športoviská, a preto je nevyhnutné navýšiť poplatky za tréningy. Zmeny v poplatkoch zhrnula v podstate do dvoch skupín s tým, že:
A/ pre hráčov tenisového klubu s trvalým pobytom v obci Jaslovské Bohunice alebo navštevujúcich ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice budú poplatky za tréningy vo výške 2,50 eura/ 1 hodina, ktorá suma bude účtovaná za prvé 3 hodiny tréningov, a každá ďalšia hodina za sumu 3 eur/hodina. Poplatok za individuálny tréning bude vo výške 8,- eur/hodina;
B/ pre hráčov tenisového klubu, ktorí nemajú trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice, ani nenavštevujú ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, budú poplatky za tréningy v sume 5,- eur/ hodina. Poplatok za individuálny tréning bude v sume 15,- eur/hodina.

15. Otec žalobkýň emailom zo dňa 15.10.2019 požiadal výkonný výbor tenisového klubu žalovaného, okrem iného, o uvedenie poplatkov za tenisové tréningy do súladu so všeobecne záväznými právnymi predpismi EÚ a SR, pretože rôzna výška poplatkov na základe navštevovania alebo nenavštevovania ZŠ s MŠ v Jaslovských Bohuniciach je diskriminačná na základe veku hráča, pretože napríklad 18-ročný hráč nemôže už navštevovať základnú školu alebo materskú školu, a nemôže to ovplyvniť. Tento email odoslal otec žalobkýň aj starostke obce Jaslovské Bohunice.

16. Emailom zo dňa 4.11.2019 oznámil B. B., predseda tenisového klubu žalovaného, otcovi žalobkýň, že výkonný výbor tenisového klubu žalovaného zamieta žiadosť o prestup žalobkýň v 1. a v 2. do tenisového klubu Kúpele Piešťany, ktoré rozhodnutie je v súlade s Prestupovým poriadkom STZ. Súčasťou emailu bola informácia, že žalobkyne v 1. a v 2. rade môžu trénovať v tenisovom klube Kúpele Piešťany, čím im zaniká povinnosť uhrádzať poplatky za tréningy v tenisovom klube žalovaného, okrem poplatku za mesiac september 2019, kedy žalobkyňa v 2. rade trénovala v tenisovom klube žalovaného.

17. Podľa Prestupového poriadku STZ (č. l. 30 súdneho spisu), hráč môže ohlásiť prestup do nového klubu iba vtedy, ak je za materský klub registrovaný, v čase podania prestupu má platnú registráciu, a jeho zmluva s klubom nebráni prestupu (článok 3). Hráč môže ohlásiť prestup iba do jedného klubu (článok 4). Prestup možno ohlásiť v období od 15. októbra do 5. novembra (čl. 5). Prestup sa schváli, ak na prestupovom lístku je súhlas materského klubu, a prestupu nebráni platná zmluva medzi hráčom a materským klubom. Ak materský klub zamietne prestup, hráčovi sa prestup neschváli, ale iba zaeviduje s ochrannou lehotou až od nasledujúceho prestupového termínu, t. j. v tomto období hráč naďalej súťaží za materský klub. Zároveň však materský klub musí v príslušnej sezóne umožniť hráčovi hosťovať do ľubovoľného klubu v kategórii, v ktorej nepostaví družstvo. Pre všetky zaevidované prestupy, ktoré nie sú v rozpore so zmluvou, platí, že ak v nasledujúcom prestupovom termíne v súlade s prestupovým poriadkom, hráč požiadala opätovne o prestup do ľubovoľného klubu, prestup bude schválený aj bez súhlasu materského klubu (článok 8). Po prestupovom konaní sa mení iba klub, nie doba platnosti registrácie (článok 10).

18. Podľa čl. III. ods. 1 písm. c) VZN obce Jaslovské Bohunice č. 36/2006 o podmienkach a postupe pri poskytovaní dotácií z rozpočtu obce Jaslovské Bohunice v znení neskorších všeobecných záväzných nariadení obce (ďalej aj ako len „VZN č. 36/2006“; č. l. 50 súdneho spisu), obec Jaslovské Bohunice môže zo svojho rozpočtu poskytovať dotácie (aj) právnickým osobám, ktoré majú sídlo na území obce alebo ktoré pôsobia, vykonávajú činnosť na území obce alebo poskytujú služby obyvateľom obce, môže obec poskytovať dotácie z vlastných príjmov na podporu všeobecne prospešných služieb, všeobecne prospešných alebo verejnoprospešných účelov, na podporu podnikania a zamestnanosti. Podľa č. III, ods. 2 a 3 VZN č. 36/2006, všeobecne prospešnou službou je aj rozvoj telesnej kultúry a všeobecne prospešným alebo verejnoprospešným účelom je aj telovýchova.

19. Obec Jaslovské Bohunice ako poskytovateľ dotácie sa zaviazala zmluvou č. OcÚ/1418/2019-327 v znení dodatku č. 1 zo dňa 24.7.2020 (č. l. 57 a 60 súdneho spisu), uzatvorenými so žalovaným ako s

prijímateľom dotácie, že v roku 2020 poskytne žalovanému dotáciu vo výške 153.500,- eur, z toho na tenisový klub v sume 35.000,- eur. Podľa čl. 2.2. zmluvy bola dotácia poskytnutá na pokrytie časti nákladov spojených s činnosťou žalovaného.

20. Slovenské národné stredisko pre ľudské práva (splnomocnený zástupca žalobkýň v tomto spore) písomnou žiadosťou o poskytnutie informácií zo dňa 18.11.2019 (č. l. 40 súdneho spisu) oznámilo predsedovi tenisového klubu žalovaného, že prijalo podnet od pána A. B. (otec žalobkýň – pozn. súdu), ktorý poukázal na opatrenie prijaté výkonným výborom žalovaného, ktoré považuje sťažovateľ za diskriminačné, pretože ustanovuje rozdielne poplatky za tréningy pre hráčov tenisového klubu. Stredisko poukázalo na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého stredisko plní úlohy v oblasti ľudských práv a základných slobôd, že na tento účel monitoruje a hodnotí dodržiavanie ľudských práv a dodržanie zásady rovnakého zaobchádzania v zmysle antidiskriminačného zákona, že poskytuje právnu pomoc obetiam diskriminácie, vydáva na požiadanie fyzických alebo právnických osôb alebo z vlastnej iniciatívy odborné stanoviská vo veciach dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania. Stredisko požiadalo žalovaného, aby mu do 10 pracovných dní zaslal informácie o dôvodoch, pre ktoré výkonný výbor žalovaného rozhodol o stanovení predmetných poplatkov za tenisový tréning, t. j. objektívne a rozumné odôvodnenie toho, prečo došlo k ustanoveniu rozdielnych poplatkov za tenisový tréning na základe trvalého pobytu, resp. na základe toho, či osoba navštevuje ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice; ďalej informácie o tom, či pred prijatím tohto opatrenia boli stanovené poplatky za tréningy jednotne, t. j. bez rozlišovania na základe trvalého pobytu alebo iného dôvodu; aj ďalšie relevantné skutočnosti, ktoré súvisia s predmetnou vecou.

21. Listom zo dňa 27.11.2019 oznámil predseda tenisového klubu žalovaného Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva (č. l. 48 spisu), že tenisový klub patrí pod žalovaného, že nemá právnu subjektivitu. Uviedol, že obec Jaslovské Bohunice podporuje rozvoj športu u detí a mládeže s trvalým bydliskom v Jaslovských Bohuniciach alebo navštevujúcich ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, že za týmto účelom poskytuje žalovanému obec Jaslovské Bohunice nemalú dotáciu. Z uvedeného dôvodu sú poplatky za tréningový proces rozdielne, a sú vyššie u hráčov, ktorí nemajú trvalý pobyt v Jaslovských Bohuniciach alebo nenavštevujú, ani nenavštevovali ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice. Dodal, že toto platí pre všetkých hráčov rovnako.

22. Predžalobnou výzvou zo dňa 30.7.2020 vyzval splnomocnený zástupca žalobkýň v 1. a v 2. rade žalovaného na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 4.150,- eur (č. l. 68 súdneho spisu) z dôvodu porušenia zákazu diskriminácie, a to do 14 dní od doručenia výzvy s tým, že ak v stanovenej lehote nedôjde k plneniu, využijú žalobkyne v 1. a v 2. rade ako dotknuté osoby iné relevantné prostriedky právnej ochrany. Dôvodom tejto predžalobnej výzvy bolo zistenie splnomocneného zástupcu žalobkýň v 1. a v 2. rade, že rozdielna výška poplatkov za tenisové tréningy v závislosti od trvalého pobytu v obci Jaslovské Bohunice a statusu žiaka materskej či základnej školy situované v Jaslovských Bohuniciach napĺňa všetky definičné znaky diskriminačného konania, a preto žalobkyne v 1. a v 2. rade ako dotknuté osoby si uplatňujú im prináležiace nároky v zmysle platnej a účinnej antidiskriminačnej legislatívy.

23. Na predžalobnú výzvu zareagoval právny zástupca žalovaného listom zo dňa 21.8.2020 (č. l. 70 súdneho spisu) označenom ako: Odpoveď na predžalobnú výzvu zo dňa 30.7.2020, v ktorej uviedol, že z obsahu predžalobnej výzvy nie je zrejmé, ako malo dôjsť, alebo ako dochádza k diskriminácii menovaných hráčok tenisu, nakoľko nebola špecifikovaná forma či spôsob diskriminácie, ktorých sa mal žalovaný dopustiť alebo sa má dopúšťať, a preto je potrebné, aby jasne a jednoznačne špecifikoval splnomocnený zástupca žalobkýň formu či spôsob ich diskriminácie. Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že žalovaný je občianskym združením, ktorého príjem, a tým aj celá jeho činnosť, je takmer výlučne financovaná dotáciami z rozpočtu obce Jaslovské Bohunice, ktorá pri plnení úloh samosprávy (okrem iného aj podľa § 4 ods. 3 písm. h/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, v znení neskorších predpisov) dbá v prvom rade a prirodzene o záujmy svojich obyvateľov. Do pozornosti dal list Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/1 Gd 262/19/1000–5 zo dňa 23.7.2019, ktorom sa generálna prokuratúra vyjadrila, že „orgány prokuratúry nepovažujú za diskriminačné, ak obce pri rozhodovaní vo veciach prijímania detí do materských škôl a určovania výšky mesačného príspevku zákonného zástupcu na čiastočnú úhradu nákladov za pobyt dieťaťa v materskej škole zriadenej obcou si vo svojich všeobecne záväzných nariadeniach upravia podmienky tak, že preferujú deti rodičov s trvalým

pobytom na území obce, ktorá zriadi materskú školu.“ Právny zástupca žalovaného poznamenal, že obdobný postoj k rozdielnej výške poplatkov zaujala verejná ochrankyňa práv, D. H. B. D., J.. K výške uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedol právny zástupca žalovaného, že mu nie je zrejmé, akým spôsobom k tejto sume dospel splnomocnený zástupca žalobkýň, ani či ide o spoločný a nerozdielny nárok alebo o jednotlivý nárok každej z nich samostatne. Záverom uviedol, že žalovaný nemá žiadny záujem diskriminovať akékoľvek osoby, a ubezpečil splnomocneného zástupcu žalobkýň, že to ani nerobí. Pokiaľ žalobkyne trvajú na tom, že boli diskriminované, požiadal právny zástupca žalovaného splnomocneného zástupcu žalobkýň o vyjadrenie k jednotlivým bodom jeho odpovede na predžalobnú výzvu, o ich vysvetlenie, spresnenie a riadne zdôvodnenie.

24. Emailom zo dňa 9.11.2020 zaslal splnomocnený zástupca žalobkýň v 1. a v 2. rade právnemu zástupcovi žalovaného návrh dohody o mimosúdnom urovnaní antidiskriminačného sporu, súčasťou ktorého návrhu bol aj bol záväzok žalovaného zverejniť ospravedlnenie na svojej oficiálnej internetovej stránke a zaplatiť žalobkyniam náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.361,36 eura.

25. Emailom zo dňa 7.12.2020 oznámil právny zástupca žalovaného, že nárok žalobkýň považuje za nepodložený, nemajúci základ v platnej právnej úprave a za nepreukázaný a preto návrh dohody odmietol.

26. Slovenský tenisový zväz (STZ) financuje a poskytuje finančné príspevky tenisovým klubom podľa zásad financovania a výpočtu finančného príspevku tenisovým klubom STZ. Žalujúca strana doložila do spisu len pre orientáciu Zásady financovania a výpočtu finančného príspevku tenisovým klubom STZ od tenisovej sezóny 2021 (č. l. 129 spisu). Podľa týchto zásad prispieva STZ jednotlivým tenisovým klubom sumou 15 % z príspevku uznanému športu pre STZ zo zdrojov Ministerstva škody školstva, vedy, výskumu a športu SR pre STZ, za podmienok stanovených v týchto zásadách, odvíjajúcich sa kvantity jednotlivcov, od účasti na súťaži v individuálnych turnajoch, od účasti na súťaži družstiev. Kritériom pre poskytovanie ďalších príspevkov je zase kvalita jednotlivcov a kvalita družstiev.

27. Na pojednávaní dňa 16.1.2025 predniesol splnomocnený zástupca žalobkýň konajúcemu súdu, okrem iného, že žalobkyne prestúpili do tenisového klubu žalovaného z iného tenisového klubu už ako hotové tenistky, pretože podmienky tenisového klubu žalovaného boli pre nich nastavené priaznivo, pričom obe žalobkyne za tento klub súťažili, z toho žalobkyňa v 1. rade sa pohybovala v druhej desiatke výkonnostného rebríčka. Potom, čo sa zrazu rozhodol žalovaný zvýšiť poplatky za tréningy z dôvodu, že potreboval zvýšiť svoj príjem (hoci bol financovaný nielen dotáciami z obce, ale aj samotným STZ), tvrdiac že mal vyšší počet športovcov a zvýšili sa mu náklady na prevádzkovanie haly, rozhodol sa zvýšiť poplatky za tenisové tréningy, ktoré však upravil odlišne pre členov tenisového klubu žalovaného s trvalým pobytom v Jaslovských Bohuniciach, príp. so statusom žiaka ZŠ s MŠ v Jaslovských Bohuniciach, a odlišne pre členov, ktorí nemali trvalý pobyt v Jaslovských Bohuniciach, ani neboli žiakmi ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice pričom výška poplatkov pre druhú skupinu členov bola v podstate o 100 % vyššia než pre členov s trvalým pobytom Jaslovských Bohuniciach a pre žiakov ZŠ s MŠ v Jaslovských Bohuniciach. Takéto rozdielne zvýšenie poplatkov z dôvodu iného postavenia považovali žalobkyne za diskriminačné, neprimerane finančné náročné, keďže obe žalobkyne dovtedy trénovali každý deň, a suma poplatkov za tréningy sa tak navýšila o sumu cca 100,- eur mesačne. Pokiaľ žalovaný chcel zvýšiť svoj príjem z poplatkov za tréningy, mohol a mal ich zvýšiť u všetkých členov rovnako. Zo strany žalovaného nebola ochota vysvetľovať a komunikovať so žalobkyňami, resp. s ich rodičmi, ohľadom výrazne odlišných poplatkov za tréningy pre členov tenisového klubu žalovaného, ktorí nemali status obyvateľa obce Jaslovské Bohunice s trvalým pobytom v tejto obci ani status žiaka ZŠ a MŠ v Jaslovských Bohuniciach, preto sa rozhodli žalobkyne prestúpiť do iného klubu, avšak žalovaný sa rozhodol im tento prestup neumožniť s argumentáciou, že na takýto prestup nie je právny nárok. Žalovaný však od prvého roku členstva žalobkýň v tenisovom klube žalovaného poberal každý rok príspevky zo STZ, pričom žalobkyňa v 1. rade dosahovala športovú výkonnosť s dobrým rebríčkovým umiestnením, a žalobkyňa v 2. rade bola súčasťou družstva žalovaného, a teda napĺňala počet členov tenisového klubu žalovaného tak, aby dostával každý rok príspevky zo STZ. Žalobkyne mali za to, že získanie príspevku zo STZ bolo pravdepodobne jediným dôvodom, pre ktorý nevyhovel žalovaný žiadostiam žalobkýň o prestúpenie do iného klubu, pretože chcel ešte aj za ďalšiu sezónu získať tento finančný príspevok. Po celú sezónu, po ktorú im neumožnil žalovaný prestup do iného klubu, sa nemohli zúčastniť žalobkyne žiadnej súťaže, pretože boli členmi iného klubu, ktorý na nich bral peniaze, mal z nich zisk, avšak trénovali v inom klube. Tento prístup žalovaného pociťovali žalobkyne ako akt pomsty,

zlomyseľnosti, preukázania dominancie voči nim, že sú nejaké hráčky možno druhej kategórie, ktoré potom museli odísť. Obe žalobkyne mali za to, že zvýšením poplatkov za tréningy spôsobom, ktorý bol založený na inom ich postavení, konkrétne na inom mieste trvalého pobytu, ktoré mali už od začiatku fixne takto nastavené, a na statuse žiaka ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, nebolo pre nich splniteľné, aby sa prispôsobili tejto požiadavke, nemohli sa presťahovať sa do Jaslovských Bohuníc alebo nahlásiť si trvalý pobyt k nejakej cudzej osobe, a rovnako pre svoj vek sa už nemohli stať žiačkami ZŠ v Jaslovských Bohuniciach, a iba z tohto dôvodu sa s nimi menej priaznivo zaobchádzalo. Obec môže síce svojimi príspevkami financovať športový klub, starať sa o zdravý životný štýl a rozvoj svojich obyvateľov, čo však neznamená, že nemá dodržiavať zásady rovnakého zaobchádzania pri poskytovaní tovarov a služieb. Žalobkyne poplatkami za tréningy si vlastne platili za službu, pretože si kupovali cenu tréningu a prenájom haly ako športovkyne pri jednotlivých tréningoch, a táto cena bola pre ne neprimeraná. Z výrazne vyšších poplatkov za tréningy členov tenisového klubu, ktorí nemali trvalý pobyt v Jaslovských Bohuniciach ani neboli žiakmi ZŠ s MŠ v Jaslovských Bohuniciach nemala ani obec, ani tenisový klub žalovaného výrazný zisk, pretože tieto výrazne vyššie poplatky za tenisové tréningy, založené na inom postavení, konkrétne na inom trvalom pobyte, a na statuse žiaka inej školy, sa vzťahovali celkom len na troch členov tenisového klubu žalovaného. Ako ďalšiu formu diskriminácie považovali žalobkyne následné správanie žalovaného, ktorý od nich nielenže vyžadoval vyššie poplatky za tenisové tréningy, ale im ani neumožnil prestup do iného tenisového klubu potom, čo o to požiadali práve z dôvodu zvýšených poplatkov za tenisové tréningy, za ktoré mali platiť o 100 % vyššie poplatky, než členovia tenisového klubu s trvalým pobytom v menovanej obci alebo ktorí navštevovali ZŠ alebo MŠ v tej istej obci. Takéto správanie žalovaného pociťovali žalobkyne za maximálne ponižujúce o to viac, že z ich športovej činnosti dostával žalovaný dotácie. Nakoľko žalovaný neprejavil žiadnu snahu uznať svoje pochybenie pri stanovení vyšších poplatkov od žalobkýň z dôvodu ich iného postavenia, a to ich iného trvalého pobytu a statusu žiaka inej školy, domáhali sa žalobkyne touto žalobou nielen ospravedlnenia, ale aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume po 500,- eur pre každú zo žalobkýň, ktorá suma je iba symbolická v porovnaní s tým, že v podstate po celý rok im bola prerušená i hráčska kariéra, stratili možnosť zúčastňovať sa súťaží, byť vo svojimi kamarátkami, tešiť sa z úspechov či získavať spoločenské kontakty v rámci hráčskeho prostredia, náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume po 500,- eur pre každú žalobkyňu považovali žalobkyne za dôvodné.

28. Súd vec právne posúdil nasledovne:

29. Predmetný spor je antidiskriminačným sporom podľa § 307 CSP, pretože sa týka porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou.

30. V antidiskriminačnom spore sa môže strana dať zastupovať (aj) osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou (§ 308 CSP, prvá veta).

31. Splnomocnený zástupca žalobkýň v 1. a v 2. rade je zriadený zákonom č. 308/1993 Z. z. o zriadení Slovenského národného strediska pre ľudské práva, a je nezávislou právnickou osobou (§ 2 ods. 1 citovaného zákona, § 18 ods. 2 písm. d/ OZ).

32. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 308/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, stredisko je oprávnené zastupovať účastníka v konaní vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania.

33. Podľa § 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), v znení neskorších predpisov (ďalej ako len „antidiskriminačný zákon“), tento zákon upravuje uplatňovanie zásady rovnakého zaobchádzania a ustanovuje prostriedky právnej ochrany, ak dôjde k porušeniu tejto zásady.

34. Podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona, dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

35. Podľa § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona, priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

36. Podľa § 2a ods. 3 antidiskriminačného zákona, nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

37. Podľa § 3 ods. 3 antidiskriminačného zákona, pri posudzovaní, či ide o diskrimináciu alebo nie, sa neberie do úvahy, či dôvody, ktoré k nej viedli, vychádzali zo skutočnosti alebo z mylnej domnienky.

38. Podľa § 9 ods. 1 až 3 antidiskriminačného zákona, (1) každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. (2) Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržal zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená (3) Ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

39. Podľa § 11 ods. 1 až 3 antidiskriminačného zákona, (1) konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namieta, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalobca"). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalovaný"). (2) Žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosti, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. (3) Na konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa vzťahuje Občiansky súdny poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak.

40. Podľa § 4 ods. 3 písm. h) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, v znení neskorších predpisov, obec pri výkone samosprávy najmä utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport,

41. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

42. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

43. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

44. Podľa § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

45. Vykonaným dokazovaním listinami, kartami hráča, výpisom zo štatistického registra organizácií, výpisom z registra občianskych združení, stanovami žalovaného, emailovou komunikáciou medzi rodičmi žalobkýň a členkami výkonného výboru tenisového klubu žalovaného, Prestupovým poriadkom STZ, správou o prestupoch v termíne 15.10. -5.11.2020, VZN obce Jaslovské Bohunice č. 36/2006, zmluvou o poskytnutí dotácie, predžalobnou komunikáciou strán sporu, Zásadami financovania a výpočtu finančného príspevku tenisovým klubom STZ od tenisovej sezóny 2021, ako aj vyjadreniami žalujúcej strany, aj ďalším obsahom spisového materiálu, súd mal za preukázané, že žalobkyne v 1.

a v 2. rade sú tenistkami registrovanými v Slovenskom tenisovom zväze (STZ), ktoré v roku 2016 prestúpili do tenisového klubu žalovaného, za ktoré poberal tenisový klub žalovaného zo STZ nemalé dotácie, keďže žalobkyňa v 1. rade dosahovala športovú výkonnosť s dobrým rebríčkovým umiestnením, a žalobkyňa v 2. rade bola súčasťou družstva žalovaného. Tenisový klub žalovaného porušil zásadu rovnakého zaobchádzania, keď s účinnosťou od 1.10.2019 určil výrazne odlišné sumy poplatkov za tenisové tréningy členov svojho tenisového klubu z dôvodu iného postavenia, konkrétne z dôvodu iného trvalého pobytu a statusu žiaka inej školy. Od 1.10.2019 boli nútené platiť žalobkyne za tenisové tréningy poplatok vo výške 5 eur/hodina z dôvodu, že nemali trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice a neboli ani žiačkami ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, z ktorého dôvodu rovnako vysoké poplatky bol povinný platiť ešte jeden ďalší člen tenisového klubu žalovaného. Všetci ostatní členovia tenisového klubu žalovaného, keďže mali trvalý pobyt v Jaslovských Bohuniciach alebo boli žiakmi ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, boli povinní platiť poplatok za tenisový tréning iba vo výške 2,5 eura/ hodina, ktorá suma im bola účtovaná za prvé 3 hodiny tréningov, a každá ďalšia hodina za sumu 3 eur/hodina. Nerovnaké zvýšenie poplatkov z dôvodu iného postavenia, iného trvalého pobytu, prípadne statusu žiaka inej školy v inej obci/meste odôvodnil žalovaný skutočnosťou, že obec Jaslovské Bohunice poskytuje žalovanému nemalé dotácie, z ktorého dôvodu určil tenisový klub žalovaného poplatky za tréningy pre členov tenisového klubu žalovaného, ktorí sú obyvateľmi obce Jaslovské Bohunice s trvalým pobytom v tejto obci a pre žiakov ZŠ s MŠ v tejto obci, výhodnejšie než pre členov, ktorí nemajú v obci Jaslovské Bohunice ani trvalý pobyt, a ani nie sú žiakmi ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, ktorú nerovnosť (znevýhodnenie, resp. zvýhodnenie) považoval tenisový klub žalovaného za legitímny, pretože obec Jaslovské Bohunice poskytla žalovanému nemalé dotácie, a úlohou obce je starať sa o všestranný rozvoj svojho územia a o potreby svojich obyvateľov, vrátane rozvoja telesnej kultúry. Nakoľko žalobkyne v 1. a v 2. rade a ešte jeden ďalší člen tenisového klubu žalovaného boli nútení platiť poplatky za tenisové tréningy o 100 % vyššie než ostatní členovia toho istého tenisového klubu, ku ktorému korku pristúpil žalovaný až potom, čo už 3 roky boli žalobkyne členkami tenisového klubu žalovaného, ktorému boli žalobkyne po zvýšení poplatkov nútené platiť o 100 % vyššie poplatky za rovnaké tenisové tréningy, v tom istom tenisovom klube žalovaného, tým istým trénerom, ktoré poplatky boli povinné platiť o 100 % vyššie iba z dôvodu, že ostatní členovia toho istého tenisového klubu boli obyvateľmi s trvalým pobytom v obci Jaslovské Bohunice, príp. žiakmi ZŠ a MŠ Jaslovské Bohunice. Takéto nerovné zvýšenie poplatkov za poskytnutie rovnakej služby pociťovali žalobkyne nielen za diskriminačné, ale keďže sú sestrami, tieto poplatky predstavovali súčasne neprimeranú záťaž pre ich rodinný rozpočet o to viac, že až do zvýšenia poplatkov mali obe vo zvyku trénovať každý deň. Z dôvodu neprimeraného zvýšenia poplatkov za tenisové tréningy sa rozhodli žalobkyne prestúpiť do iného tenisového klubu, čo im žalovaný neumožnil argumentujúc, že právo na prestup do iného pláva klubu nie je nárokovateľné, čím žalovaný iba umocnil u žalobkýň už vzniknutý pocit menejcennosti o to viac, že žalobkyne mohli síce trénovať v inom klube, avšak naďalej boli členkami tenisového klubu žalovaného, ktorý za ich členstvo poberal dotácie zo STZ, pričom za obdobie celého roka, kedy bolo znemožnené žalobkyniam prestúpiť do iného tenisového klubu, sa ich nemajetková ujma zvýšila ešte viac, nakoľko po celý rok sa nemohli zúčastniť žiadnej súťaže, čím bola prerušená ich hráčska kariéra, stratili možnosť byť so svojimi kamarátkami z tenisového klubu žalovaného, tešiť sa spoločne z úspechov či získavať spoločenské kontakty v rámci hráčskeho prostredia.

46. Keďže tenisový klub žalovaného nemá právnu subjektivitu, a podľa stanov žalovaného sa považuje tenisový klub len za jeho kolektívneho člena, žalobkyne dostatočným spôsobom osvedčili pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v tomto spore, ktorá skutočnosť je nepochybná nielen zo stanov žalovaného, ale aj z písomného vyjadrenia predsedu tenisového klubu žalovaného pred začatím tohto sporu, adresovaného Slovenskému národnému stredisku pre ľudské práva, ktoré stredisko následne splnomocnili žalobkyne na podanie antidiskriminačnej žaloby a na ich zastupovanie v tomto spore.

47. Nerovnaké zvyšovanie poplatkov za tenisové tréningy členov tenisového klubu žalovaného z dôvodu ich iného postavenia pred začatím tohto sporu odôvodňoval žalovaný tým, že obec Jaslovské Bohunice poskytla žalovanému, vrátane tenisového klubu žalovaného, veľkú dotáciu, a preto sa rozhodol tenisový klub žalovaného zvýhodniť svojich členov s trvalým pobytom v obci Jaslovské Bohunice, príp. so statusom žiaka ŽŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, avšak v danom prípade takýto prístup žalovaného nemožno považovať za legitímny cieľ objektívne odôvodnený sledovaním oprávneného záujmu obce na podporu športu svojich obyvateľov. Súd poznamenáva, že žalovaný je občianskym združením, a teda nie je ani obcou, ani právnickou osobou zriadenou obcou Jaslovské Bohunice, pričom poplatky za tenisové tréningy sú príjmom žalovaného, a nie je príjmom obce Jaslovské Bohunice, ani právnickej

osoby zriadenej touto obcou. Zo zmluvy o poskytnutí dotácie v znení dodatku č. 1 k tejto zmluve zo dňa 24.7.2020 nevyplýva, že by obec Jaslovské Bohunice túto dotáciu adresovala výlučne svojim obyvateľom s trvalým pobytom na jej území alebo žiakom ZŠ s MŠ v jej obci, ktorí sú členmi žalovaného, ale túto dotáciu adresovala výslovne žalovanému na pokrytie časti nákladov spojených s činnosťou žalovaného. Súd ustáli, že tenisový klub žalovaného sa svojvoľne rozhodol zvýhodniť tých svojich členov, ktorí sú obyvateľmi obce Jaslovské Bohunice s trvalým pobytom v tejto obci o a žiakov ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, na úkor troch ostatných členov, vrátane oboch žalobkýň, a teda rozdielne sumy poplatkov za tie isté tenisové tréningy stanovil žalovaný z dôvodu iného postavenia svojich členov, konkrétne iného trvalého pobytu a statusu odlišného od statusu žiaka ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice. Toto správanie žalovaného vyhodnotil súd ako priamu diskrimináciu podľa § 2 ods. 2 antidiskriminačného zákona, pretože za poskytnutie tej istej služby, teda tenisového tréningu, vyžadoval od svojich členov rôzne sumy poplatkov v závislosti od toho, či mali alebo nemali trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice, resp. či boli alebo neboli žiakmi ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice.

48. Súd dodáva, že nepochybne legitímnym cieľom každej obce je podporovať vlastných obyvateľov aj v ich športových aktivitách, vrátane tých obyvateľov, ktorí sú členmi športových klubov so sídlom v tejto obci, avšak v danom spore nebola preukázaná adresnosť dotácie obce Jaslovské Bohunice pre členov tenisového klubu žalovaného, ktorí sú obyvateľmi obce Jaslovské Bohunice s trvalým pobytom v tejto obci alebo žiakmi ZŠ s MŠ v tejto obci, a teda išlo o svojvoľné rozhodnutie žalovaného, ktorý občianskym združením, a teda nie je právnickou osobou zriadenou obcou, a poplatky za tréningy sú príjmom žalovaného, t. j. nie sú ani príjmom obce, ani príjmom právnickej osoby zriadenej obcou Jaslovské Bohunice. Súd konštatuje, že pokiaľ by obec Jaslovské Bohunice sa sama rozhodla adresovať dotácie všetkým členom tenisového klubu žalovaného, ktorí sú jej obyvateľmi alebo žiakmi ZŠ s MŠ na jej území, poskytla by dotáciu priamo im alebo by to minimálne uviedla v predmetnej zmluve o poskytnutí dotácie alebo v dodatku k nej, s konkretizáciou podmienok čerpania takejto dotácie jej obyvateľmi, príp. žiakmi ZŠ s MŠ obce, ktorí sú členmi tenisového klubu žalovaného, od ktorej formulácie by záviselo zistenie, či by išlo alebo nešlo o objektívne odôvodnené sledovanie oprávneného záujmu obce.

49. Keďže žalovaný bol v tomto spore pasívny, vôbec nepreukázal súdu v tomto spore, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ktorá povinnosť vyplýva pre žalovaného z ust. § 11 ods. 2 antidiskriminačného zákona, pričom zo skutočností tvrdených žalobkyňami, v kontexte listinných dôkazov, súd uzavrel, že žalovaný sa dopustil porušenia zásady rovnakého zaobchádzania na úkor žalobkýň v 1. a v 2. rade formou priamej diskriminácie podľa § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona postupom zvýhodňujúcim členov tenisového klubu žalovaného s trvalým pobytom v obci Jaslovské Bohunice a so statusom žiaka ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, na úkor troch iných členov, vrátane oboch žalobkýň z dôvodu ich iného postavenia, konkrétne iného trvalého pobytu a statusu odlišného od statusu žiaka ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, od ktorého iného postavenia požadoval žalovaný od týchto troch svojich členov poplatky za tenisové tréningy vyššie o 100 % v porovnaní s ostatnými členmi tenisového klubu žalovaného. Túto nerovnosť sa snažil žalovaný (v komunikácii s rodičmi žalobkýň pred začatím tohto sporu) odôvodniť skutočnosťou, že nemalé dotácie mu poskytuje práve obec Jaslovské Bohunice, čo však, z pohľadu súdu, nemožno považovať za postup objektívne odôvodnený smerujúci k legitímnemu cieľu, keďže žalovaný je občianskym združením, a teda nie je právnickou osobou zriadenou obcou, pričom žalovaný nepreukázal, že by obec poskytla žalovanému dotáciu za účelom jej poskytnutia všetkým členom žalovaného, ktorí majú trvalý pobyt na jej území alebo sú žiakmi ZŠ s MŠ v tejto obci. Predmetný postup žalovaného vyhodnotil súd ako diskriminačný o to viac, že tenisový klub žalovaného zaviedol odlišné sumy poplatkov za tie rovnaké tenisové tréningy členov toho istého tenisového klubu, uskutočňované tým istým trénerom iba z dôvodu iného postavenia, ktorý považuje antidiskriminačný zákon (§ 2) za jeden z diskriminačných dôvodov o to viac, že odlišné sumy poplatkov za tie isté tréningy zaviedol až 3 roky potom, čo už žalobkyne boli jeho členkami, na ktoré poberal tenisový klub žalovaného dotácie zo STZ, a požadovanie dvojnásobných poplatkov od žalobkýň a ešte od jedného člena tenisového klubu žalovaného za tie isté tréningy, za ktoré od ostatných členov požadoval poplatky o 1 nižšie, museli pociťovať žalobkyne ako neoprávnené znevýhodnenie a porušenie zásady rovnakého zaobchádzania na ich úkor. Žalovaný nielenže znevýhodnil žalobkyne a ešte jedného ďalšieho člena tenisového klubu žalovaného z dôvodu ich iného postavenia, ale pocit menejcennosti, poníženia a neželanosti u žalobkýň prehĺbil žalovaný svojím ďalším konaním, keď im neumožnil prestup do iného tenisového klubu potom, čo sa rozhodli tenisový klub žalovaného opustiť pre neprimerané zvýšenie poplatkov, ktoré boli pre rodinný rozpočet oboch žalobkýň, ktoré sú sestrami, neúnosné, a po dobu celej sezóny (jedného roka) im neumožnil tenisový klu žalovaného zúčastňovať sa

súťaží, čím spôsobil prerušenie hráčskej kariéry žalobkýň po celú sezónu, napriek tomu poberal za ne dotácie zo STZ, nakoľko boli naďalej jeho členkami, avšak už trénovali v inom tenisovom klube. Je síce pravdou, že tenisový klub žalovaného mal právo, a nie povinnosť, umožniť prestup žalobkýň do iného tenisového klubu podľa Prestupového poriadku STZ, avšak využitie práva im prestup neumožniť za daných okolností vykazovalo prvky zneužitia práva na úkor žalobkýň, ktoré sa rozhodli požiadať o prestup iba ako reakciu na rozhodnutie tenisového klubu žalovaného požadovať od troch svojich členov, vrátane oboch žalobkýň, o 100 % vyššie poplatky za tie isté tenisové tréningy než od ostatných svojich členov.

50. Žalobkyne v 1. a v 2. rade dostatočným spôsobom v tomto spore preukázali, že žalovaný sa voči nim dopustil porušenia zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu ich iného postavenia tým, že od nich požadoval o 100 % vyššie poplatky za poskytnutie tej istej služby (tenisového tréningu) než od tých členov tenisového klubu žalovaného, ktorí mali trvalý pobyt v obci Jaslovské Bohunice alebo boli žiakmi ZŠ s MŠ Jaslovské Bohunice, čím navodil u žalobkýň pocit poníženia, menejcennosti a neželanosti, ktorý pocit žalovaný následne umocnil tým, že zneužil svoje právo nevyhovieť žiadostiam žalobkýň o prestup do iného tenisového športového klubu po dobu celej sezóny (jedného roka) od doručenia ich žiadosti o prestup, počas ktorej sezóny (roka) sa nemohli žalobkyne zúčastniť žiadnych súťaží, za ktoré žalobkyne napriek tomu poberal tenisový klub žalovaného príspevky zo STZ, keďže boli naďalej registrované ako jeho členky, hoci trénovali už v inom tenisovom klube, čím žalobkyne utrpeli na svojej hráčskej kariére, nemohli sa stretávať s kamarátkami z rovnakého tenisového prostredia, nemohli získavať spoločenské kontakty z hráčskeho prostredia. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia vyhovel súd žalobe vo všetkých jej častiach postupom podľa ust. § 9 antidiskriminačného zákona, ktoré poskytuje iba demonštratívny výpočet nárokov, ktorých sa môžu domáhať v antidiskriminačnom súdnom spore osoby dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania, a preto súd určil, že žalovaný porušil zákaz diskriminácie vo vzťahu k obom žalobkyniam (I. výrok), uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa obom žalobkyniam, keďže ospravedlnenie je jednou z foriem primeraného zadosťučinenia (II. výrok). Nakoľko v danom prípade primerané zadosťučinenie nepovažoval súd za dostatočné, keďže konaním tenisového klubu žalovaného bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, hráčska kariéra žalobkýň po dobu celej jednej sezóny (jedného roka), kedy vyvolal u žalobkýň pocit poníženia, menejcennosti a neželanosti, s prihliadnutím na nízky vek žalobkýň v danom čase (vo veku 19 rokov a 16 rokov), vyhovel súd žalobe aj v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, obom vo výške po 500,- eur (III. a IV. výrok), ktorá náhrada je len symbolickou sumou vo vzťahu k závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy, veku žalobkýň v danom čase a všetkým okolnostiam, za ktorých došlo k vzniku tejto nemajetkovej ujmy.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Nakoľko v tomto spore boli plne úspešné obe žalobkyne, a súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal plne úspešným žalobkyniam nárok náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, ktoré majú postavenie samostatných spoločníkov, keďže každá z nich mohla podať proti žalovanému samostatnú žalobu, preto súd priznal každej zo žalobkýň nárok na náhradu trov konania proti žalovanému samostatnými výrokmi tohto rozsudku (V. a VI. výrok), o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Trnava do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.